

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Til Vinteren [Svøbt i hvirvlet Orkan]

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Til Vinteren [Svøbt i hvirvlet Orkan]", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 399. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid59629/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

- 2 Hør i gamle Grækenland
Levede en sielden Mand,
Cimon mon han hede.
Aldrig var han froe og glad,
Thi han ikkun følte Had,
Nag, Foragt og Lede.

Ensomhed

Derude de Mennesker støie saa froe,
Men jeg lukker for Glæde og Tummel min Bo;
Naar Havet brister og Uveiret kuler,
Voxer vel Perlen i Havbundens Huler;
Det Bedre opfores i Stilhed og Ro,
Det Bedre er til, skjøndt det ingen vil troe.

Til Grev H.
da han reiste til Paris (1804)

Skjønnere Blomster tilbyder dig Sydens ildsvangre Vælde,
Gierning og Nydelse hist modnes med yppigste Væxt;
Skjønnere dog end her kan Venskabsblomsten ei spire,
Thi bevar dette Blad, Roden og Stænglen er her.

Til Vinteren

- 1 Svøbt i hvirvlet Orkan, styrter du frisyende
Ned fra Jøklernes Ryg, under din Kiempegang
Lundens Piller sig boie,
Kuplen muldrer ved deres Fod.

- 2 Ved dit Komme undfyer bristende Skyers Hær;
Hav og Floder undfye, Bølgenes Skræk med højt
Reiste Skumløkker trænger
Rundtom Fieldstrandens Modstand sig.
- 3 Alt er Bulder og Brag; Kræfternes Harmonie,
Nys et fødende Skiød, Oprør og Undergang;
Dig, i uhyre Krampe,
Støder Skabningen fra sig bort.
- 4 Men i Afmagt du båndt Kræfternes Kunstnerhaand,
Din Nærværelse sig folder til Ørken ud:
I Bevæggelsens store
Hjul du greb med forsteenet Haand.
- 5 Dybt til Bøgerets Bund storkner det vilde Hav;
Elvens skurvøgende Fald standser i Pillens Form;
Dien standser og storkner
Uforvandet, i Væxtens Rør.
- 6 Grum om svangre Natur, hyllet i Afgrundsnat,
Jordens Hvælving du rundt hærder til Fængselhegn;
Grum i Skyerne lukker
Regnens Kilde og Duggens du.
- 7 Hiortens dæmpede Brøl ved den krystalne Eng,
Ulvens graadige Hyl, revnende Isfields Brag,
Brøle, hyle og brage
Grumme Vinter, din Vældes Priis.
- 8 Slip af Lænkernes Hegn Stormenes Oprør ud;
Styr paa Himmels Rand Soigudens gyldne Vogn;
Sluk, Forvovne, selv Tordenen
Løftet høit i Kronens Haand.